

økonomiske værdi af den nævnte kopi af hans værk, vil den anden erhverver og alle efterfølgende erhververe af den nævnte licens med rette kunne påberåbe sig, at spredningsretten er udtømt som fastsat i dette direktivs artikel 4, stk. 2, og følgelig kunne anses for at være dem, der retmæssigt har erhvervet en kopi af et edb-program som omhandlet i direktivets artikel 5, stk. 1, og drage fordel af den ret til reproduktion, der er fastsat i sidstnævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 194 af 2.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. juli 2012 — Compass-Datenbank GmbH mod Republikken Østrig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-138/11) (¹)

(Konkurrence — artikel 102 TEUF — begrebet »virksomhed« — oplysninger fra handels- og selskabsregistret, som lagres i en database — aktivitet med indsamling og tilrådighedsstillelse af disse oplysninger mod vederlag — betydning af de offentlige myndigheders nægtelse af at give tilladelse til videreanvendelse af disse oplysninger — den i artikel 7 i direktiv 96/9/EF foreskrevne »sui generis«-ret)

(2012/C 287/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Compass-Datenbank GmbH

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 102 TEUF — national bestemmelse, hvorefter der skal betales et vederlag for konsultation af et selskabsregister (Firmenbuch), og hvorefter enhver anden kommerciel anvendelse af dette register er forbudt — begrebet erhvervsmæssig virksomhed — misbrug af dominerende stilling — rækkevidde af doktrinen om nødvendige faciliteter (essential facilities-doktrinen)

Konklusion

En offentlig myndigheds aktivitet, som består i at lagre oplysninger, som virksomhederne er tvunget til at meddele på grundlag af retlige forpligtelser, i en database og i at give interesserede personer adgang til at foretage søgninger i disse oplysninger og/eller levere genpartier i papirform deraf, udgør ikke en økonomisk aktivitet, og denne myndighed kan derfor ikke anses for en virksomhed som omhandlet

i artikel 102 TEUF. Den omstændighed, at disse søgninger eller leveringer af genpartier foregår mod vederlag foreskrevet ved lovgivning og ikke direkte eller indirekte fastsat af den omhandlede enhed, kan ikke ændre den retlige kvalifikation af aktiviteten. Derudover udøver en sådan offentlig myndighed heller ikke en økonomisk aktivitet, hvis den forbyder enhver anden anvendelse af oplysningerne, idet den påberåber sig den sui generis-beskyttelse, som den er tildelt i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser som fremstiller af den omhandlede database eller enhver anden intellektuel ejendomsret, og den kan således ikke anses for en virksomhed som omhandlet i artikel 102 TEUF i forbindelse med denne aktivitet.

(¹) EUT C 186 af 25.6.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. juli 2012 — Torsten Hörnfeldt mod Posten Meddelande AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Södertörns tingsrätt — Sverige)

(Sag C-141/11) (¹)

(Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — national lovgivning, der giver en ubetinget ret til at arbejde indtil det fyldte 67. år, og som tillader automatisk ophør af ansættelseskontrakten ved udgangen af den måned, hvor arbejdstageren når denne alder — manglende hensyntagen til alderspensionens størrelse)

(2012/C 287/18)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Södertörns tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Torsten Hörnfeldt

Sagsøgt: Posten Meddelande AB

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Södertörns tingsrätt — fortolkning af det generelle retsprincip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af alder og af artikel 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — national lovgivning og kollektiv overenskomst, der giver arbejdstagerne en ubetinget ret til at arbejde, indtil de fylder 67, og som bestemmer, at disse afskediges automatisk uden opsigelse ved udgangen af den måned, hvor arbejdstageren fylder 67, uden hensyntagen til den pension, som arbejdstageren rent faktisk vil få udbetalt